

O to modłę się, aby wasza miłość coraz bardziej i bardziej obfitowała w głębszym poznaniu i wszelkim postrzeganiu, i w rozróżnianiu tego, co istotne, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni owocem sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, dla chwały i wywyższenia Boga. (Flp 1,9-11)

03. REFLEKSJE O WIECZNOŚCI

W zakończeniu poprzedniego rozważania o predestynacji powiedzieliśmy, że wieczne wybranie, przeznaczenie, to nie jakaś jednostkowa decyzja o mnie powzięta dawno temu. Jest to wieczne wybranie w Chrystusie, czyli to, co w Nim zaistniało przed założeniem świata, staje się rzeczywistością dla mnie teraz, w czasie mojego istnienia na ziemi. Słowo z wieczności, sprzed mojego zaistnienia, przychodzi do mnie teraz i oczekuje mojej decyzji. Wiarą chwytam tę wieczność i ją urealniam teraz. A to wszystko staje się dzięki temu, że Chrystus mieszka we mnie, a ja w Nim.

■ Teraz zajmiemy się zagadnieniem wieczności. Czym ona jest? Odpowiedź nie jest tak prosta, bo chodzi o coś więcej niż nieskończone trwanie.

Oto przegląd wersetów Pisma Świętego, w których występuje wyraz wieczny, wieczność.

Rdz 9:12 (1x) Potem rzekł Bóg: To będzie **znakiem przymierza**, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po **wieczne czasy**; 16 Gdy tedy **łuk ukaże się na obłoku**, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Ps 30:13 (3x) Aby dusza moja śpiewała ci i nie zamilkła: Panie, Boże mój, będę cię **wiecznie wysławiał**. **68:34** Temu, który jeździ na niebiosach, **Niebiosach odwiecznych**. Oto odzywa się głosem swym, Głosem potężnym. **76:5** Wspanialszy jesteś i potężniejszy Niż **góry odwieczne**.

Kzn 3:11 (2x) Wszystko pięknie uczynił w swoim czasie, nawet **wieczność włożył w ich serca**; a jednak człowiek nie może pojąć dzieła, którego dokonał Bóg od początku do końca. **12:5** Gdy nawet pagórka bać się będą i strachy czyhać będą na drodze; gdy drzewo migdałowe zakwitnie i szarańcza z trudem wlec się będzie, a kapar wyda swój owoc, bo człowiek zbliża się do swojego **wiecznego domu**, a płaczący snują się po ulicy,

Iz 9:5 (19x) Albowiem dziecko narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, **Ojciec Odwieczny**, Książę Pokoju. **24:5** Ziemia jest splugawiona pod swoimi mieszkańcami, gdyż przestąpili prawa, wykroczyli przeciwko przykazaniom, zerwali **odwieczne przymierze**. **25:1** Panie! Tyś moim Bogiem! Będę cię wysławiał i wielbił twoje imię, gdyż dokonałeś cudów; twoje **odwieczne plany** są niezłomną prawdą. **26:4** Ufajcie po wsze czasy Panu, gdyż Pan jest **skąłą wieczną**. **30:8** Teraz idź, napisz to wobec nich na tablicy i utrwaj to w księdze, i niech to będzie na przyszłość **świadcstwem wiecznym**. **33:14** Grzesznicy w Syjonie zlekli się, drżenie ogarnęło niegodziwych. Kto z nas może przebywać przy ogniu, który pożera? Kto z nas może się ostać przy **wiecznych płomieniach**? **35:10** I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. **Wieczna radość** owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wzdychanie znikną. **40:28** Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? **Bogiem wiecznym** jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. **45:17** Zbawienie Izraela w Panu, **zbawienie wieczne**, nie będziecie zawstydzeni ani nie doznacie hańby na wieki wieków. **46:9** Wspomnijcie na **sprawy dawne, odwieczne**, że Ja jestem Bogiem i nie ma innego, jestem Bogiem i nie ma takiego jak Ja. **51:6** Podnieście ku niebu oczy i spojrzycie na ziemię w dole! Gdyż niebiosy rozwijają się jak dym, ziemia rozpadnie się jak szata, a jej mieszkańcy poginą jak komary, lecz moje **zbawienie będzie trwać wiecznie**, a moja sprawiedliwość nie ustanie. **51:8** Bo jak szatę pożre ich mól i jak wełnę pogryzie ich robak; lecz moja **sprawiedliwość trwać będzie wiecznie**, a moje zbawienie z pokolenia w pokolenie. **51:11** I wrócą odkupieni przez Pana, i przybędą na Syjon z okrzykiem radości, a **wieczna radość** będzie nad ich głowami, dostąpią radości i wesela, zniknie zmartwienie i wzdychanie. **54:8** W przystępie gniewu zakryłem swoją twarz na chwilę przed tobą, lecz w **wiecznej miłości** zlitowałem się nad tobą, mówi Pan, twój Odkupiciel. **55:3** Nakłońcie swojego ucha i pójďte do mnie, słuchajcie, a ożyje wasza dusza, bo ja chcę zawrzeć z wami **wieczne przymierze**, z niezłomnymi dowodami łaski okazanej niegdyś

Dawidowi! **55:13** Zamiast głogu wyrośnie cyprys, zamiast pokrzywy wyrośnie mirt. I będzie to dla Pana chluba, **znakiem wiecznym**, który nie zniszczeje. **56:5** Przyznam w moim domu i w obrębie moich murów miejsce i dam im imię lepsze niż mają synowie i córki, **imię wieczne**, które nie będzie starte. **57:15** Bo tak mówi Ten, który jest Wysoki i Wyniosły, który **króluje wiecznie**, a którego imię jest "Święty": Króluje na wysokim i świętym miejscu, lecz jestem też z tym, który jest skruszony i pokorny duchem, aby ożywić ducha pokornych i pokrzepić serca skruszonych. **60:19** Światłością w dzień nie będzie ci już słońce, a blask księżyca nie będzie ci już świecił, lecz **Pan będzie twoją wieczną światłością**, a twój Bóg twoją chluba.

Jr 6:16 (2x) Tak mówi Pan: Przystańcie na drogach i patrzcie, pytajcie się o **odwieczne ścieżki**, która to jest droga do dobrego i chodźcie nią, a znajdziecie odpoczynek dla waszej duszy! Lecz oni odpowiedzieli: Nie pójdziemy. **10:10** Ale Pan jest prawdziwym Bogiem. On jest Bogiem żywym i **Królem wiecznym**; Od jego gniewu drży ziemia, a narody nie mogą znieść jego groźby.

Ez 16:60 (1x) wspomnę o moim przymierzu z tobą w dniach twojej młodości i odnowię z tobą **przymierze wieczne**.

Dn 3:33 (2x) Jakże wielkie są jego znaki, jakże potężne jego cuda! Jego królestwo jest **królestwem wiecznym**, a jego władza z pokolenia w pokolenie. **12:2-3** A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do **życia wiecznego**, a drudzy na hańbę i **wieczne potępienie**. Lecz roztropni jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy **na wieki wieczne**.

Mt 18:8 (5x) Jeżeli więc ręka twoja albo noga twoja cię gorszy, utnij ją i odrzuć od siebie; lepiej jest dla ciebie wejść do życia kalekim lub chromym, niż mając obydwie ręce lub obydwie nogi być wrzuconym do **ognia wiecznego**. **19:16** I oto ktoś przystąpił do niego, i rzekł: Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby osiągnąć **życie wieczne**? **19:29** I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy **życie wieczne**. **25:41** Wtedy powie i tym po lewicy: Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w **ogień wieczny**, zgotowany diabłu i jego aniołom. **25:46** I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do **życia wiecznego**.

Mk 10:30 (1x) Który by nie otrzymał stokrotnie, teraz, w **doczesnym życiu** domów i braci, i siostr, i matek, i dzieci, i pól, choć wśród prześladowań, a w **nadchodzącym czasie życia wiecznego**.

Lk 16:9 (1x) I Ja wam powiadam: Zyskujcie sobie przyjaciół mamoną niesprawiedliwości, aby, gdy się skończy, przyjęli was do **wiecznych przybytków**.

J 3:15 (17x) Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał **życie wieczne**. **3:16** Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał **życie wieczne**. **3:36** Kto wierzy w Syna, ma **życie wieczne**, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy życia, lecz gniew Boży ciąży na nim. **4:14** Ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku **życiowi wiecznemu**. **4:36** Już żniwiarz odbiera zapłatę i zbiera plon na **życie wieczne**, aby siewca i żniwiarz wspólnie się radowali. **5:24** Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma **życie wieczne** i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł z śmierci do życia. **5:39** Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich **życie wieczne**; a one składają świadectwo o mnie; **6:27** Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który trwa, o pokarm **życia wiecznego**, który wam da Syn Człowieczy: na nim bowiem położył Bóg Ojciec pieczęć swoją. **6:40** A to jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w niego, miał **życie wieczne**, a Ja go wzbudzę w dniu ostatecznym. **6:47** Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma **życie wieczne**. **6:54** Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma **życie wieczne**, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. **6:68** Odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz słowa **życia wiecznego**. **10:28** I Ja dam im **życie wieczne**, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej. **12:25** Kto miłuje życie swoje, utraci je, a kto nienawidzi życia swego na tym świecie, zachowa je ku **życiowi wiecznemu**. **12:50** I wiem, że przykazanie jego jest **życiem wiecznym**. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec. **17:2** Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem,

aby dał **życie wieczne** tym wszystkim, których mu dałeś. **17:3** A to jest **życie wieczne**, aby poznali ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

Dz 13:46 (2x) Wtedy Paweł i Barnaba odpowiedzieli odważnie i rzekli: Wam to najpierw miało być opowiadane Słowo Boże, skoro jednak je odrzucacie i uważacie się za niegodnych **życia wiecznego**, przeto zwracamy się do pogan. **13:48** Poganie słysząc to, radowali się i wielbili Słowo Pańskie, a wszyscy ci, którzy byli przeznaczeni do **życia wiecznego**, uwierzyli.

Rz 2:7 (5x) Tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności, da **życie wieczne**; **5:21** Żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku **życiowi wiecznemu** przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. **6:22** Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, a oddani w służbę Bogu, macie pożytek w poświęceniu, a za cel **życie wieczne**. **6:23** Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. **16:26** Ale teraz objawionej i przez pisma prorockie według postanowienia wiecznego Boga obwieszczonej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary.

2 Kor 4:18 (2x) Nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a **to, co niewidzialne, jest wieczne**. **5:1** Wiemy bowiem, że jeśli ten namiot, który jest naszym ziemskim mieszkaniem, się rozpadnie, mamy budowlę od Boga, **dom w niebie, nie rękoma zbudowany, wieczny**.

Ga 6:8 (1x) Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie **życie wieczne**.

2 Tes 1:9 (2x) Poniosą oni karę: **zatrącenie wieczne**, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego, **2:16** A sam Pan nasz Jezus Chrystus i Bóg, Ojciec nasz, który nas umiłował i dał **pocieszenie wieczne**, i dobrą nadzieję z łaski,

1 Tm 1:16 (3x) Ale dlatego miłosierdzia dostąpiłem, aby na mnie pierwszym Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość dla przykładu tym, którzy mają węż wierzyć ku **życiowi wiecznemu**. **6:12** Staczaj dobry bój wiary, uchwyc się **życia wiecznego**, do którego też zostałeś powołany i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków. **6:16** Jedyne, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie **część i moc wieczna**. Amen.

Tt 1:2 (2x) W nadziei **życia wiecznego**, przyobiecane przed dawnymi wiekami przez prawdomównego Boga, **3:7** Abyśmy, usprawiedliwieni łaską jego, stali się dziedzicami **życia wiecznego**, którego nadzieja nam przyświeca.

Hbr 5:9 (6x) A osiągnąwszy pełnię doskonałości, stał się dla wszystkich, którzy mu są posłuszni, sprawcą **zbawienia wiecznego** **6:2** Nauki o obmywaniach, o wkładaniu rąk, o zmartwychwstaniu i o **sądzie wiecznym**. **9:12** Wszedł raz na zawsze do świątyni nie z krwią kozłów i cielców, ale z własną krwią swoją, dokonawszy **wiecznego odkupienia**. **9:14** O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez **Ducha wiecznego** ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu. **9:15** I dlatego jest On pośrednikiem nowego przymierza, ażeby gdy poniesiona została śmierć dla odkupienia przestępstw popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są powołani, otrzymali obiecane **dziedzictwo wieczne**. **13:20** A Bóg pokoju, który przez krew **przymierza wiecznego** wywiódł spośród umarłych wielkiego pasterza owiec, Pana naszego Jezusa,

1 P 5:10 (1x) A Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do **wiecznej swej chwały w Chrystusie**, po krótkotrwałych cierpieniach waszych, sam was do niej przysposobi, utwierdzi, umocni, na trwałym postawi gruncie.

2 P 3:18 (1x) Wzrastajcie raczej w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu niech będzie **chwała teraz i po wieczne czasy**.

1 J 1:2 (6x) A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów **żywot wieczny**, który był u Ojca, a nam objawiony został **2:25** A obietnica, którą sam nam dał to **żywot wieczny**. **3:15** Każdy, kto nienawidzi brata swego, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie **żywota wiecznego**. **5:11** A takie jest to świadectwo, że **żywot wieczny** dał nam Bóg, a żywot ten jest w Synu jego. **5:13** To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie **żywot wieczny**. **5:20** Wiemy też, że Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali tego, który jest prawdziwy. My jesteśmy w tym, który jest prawdziwy, w Synu jego, Jezusie Chrystusie. On jest tym prawdziwym Bogiem i **życiem wiecznym**.

Jud 1:6 (3x) Aniołów zaś, którzy nie zachowali zakreślonego dla nich okręgu, lecz opuścili własne mieszkanie, trzymając **w wiecznych łańcuchach w ciemnicy** na wielki dzień sądu; **1:7** Tak też Sodoma i Gomora i okoliczne miasta, które w podobny do nich sposób oddały się rozpucie i przeciwnemu naturze pożądanemu cudzego ciała, stanowią przykład kary **ognia wiecznego** za to. **1:21** Zachowajcie siebie samych w miłości Bożej, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, ku **życiu wiecznemu**.

Ap 14:6 (1x) I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał **ewangelie wieczną**, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem:

■ Teraz przeanalizujemy ten jedyny werset, gdzie w występuje w formie rzeczownikowej „wieczność”.

(Kzn 3,11 BW) Wszystko pięknie uczynił w swoim czasie, nawet wieczność włożył w ich serca; a jednak człowiek nie może pojąć dzieła, którego dokonał Bóg od początku do końca.

• Wszystko pięknie uczynił w swoim czasie...

(Rdz 1,31) I spojrział Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastał wieczór, i nastał poranek - dzień szósty.

(Pwt 32,4) On jest skałą! Doskonale jest dzieło jego, Gdyż wszystkie drogi jego są prawe, Jest Bogiem wiernym, bez fałszu, Sprawiedliwy On i prawy.

(Kzn 7,29) Wszelako zważ to: Odkryłem, że Bóg stworzył człowieka prawym, lecz oni uganiają się za wielu wymysłami.

Plany, zamiary Boga są doskonałe, zarówno co do całego świata, wszechświata, jak i człowieka.

• nawet wieczność włożył w ich serca...

(Kzn 3,11 BT) Uczynił wszystko pięknie w swoim czasie, dał im nawet wyobrażenie o dziejach świata, tak jednak, że nie pojmie człowiek dzieł, jakich Bóg dokonuje od początku aż do końca.

Wieczność – hebr. et-haolam העולם = okres poza teraźniejszością. Pojęcie wieczności nierozzerwalnie związane jest ze Bogą, który wpisany został we wnętrze człowieka w akcie stworzenia – tchnął w niego Swego ducha. Jednak wszelkie działania Boga przekraczają możliwości poznawcze człowieka.

• a jednak człowiek nie może pojąć dzieła...

(Hi 37,23-24) Wszchemocny jest niedostępny, jest potężny siłą i bogaty w sprawiedliwość, ale nie podepcze prawa. 24 Dlatego niechże boją się go ludzie; wszakże On nie zważa na tych, którzy o swojej mądrości wiele myślą.

Ps 104,24 O, jak liczne są dzieła twoje, Panie! Tyś wszystko mądrze uczynił: Ziemia jest pełna dóbr twoich!

(Rz 1,19-20.28) To bowiem, co o Bogu można poznać, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to ujawnił. 20 Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty – wiekiista Jego potęga oraz bóstwo – stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą wymówić się od winy. 28 A ponieważ nie uznali za słuszne zachować prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na pastwę na nic niezdolnego rozumu, tak że czynili to, co się nie godzi.

(Rz 11,33) O głębokości bogactwa i mądrości, i poznania Boga! Jakże niezbadane są wyroki jego i nie wysłędzone drogi jego!

• **którego dokonał Bóg od początku do końca.**

(Kzn 3,14 BW) Wiem, że wszystko, cokolwiek Bóg czyni, trwa na wieki / jest wiecznotrwale. Nic nie można do tego dodać i nic z tego ująć; a Bóg czyni to, aby się go bano.

(BWP) Teraz już wiem, że wszystko, co czyni Bóg, jest wiecznotrwale. Nie można do tego nic dodać ani też nic od tego odjąć. A Bóg tak działa, żeby się Go ludzie bali.

Dzieło Boga jest doskonałe, bez braku; wiecznotrwale. Człowiek ma się liczyć z Bogiem, odnosić się do Stwórcy z nabożną czcią, szacunkiem.

■ Najczęściej wieczność rozumiana jest jako nieskończoność, istnienie poza czasem. Wieczny tzn. istniejący bez początku i końca, bez żadnych zmian i następstw.

Termin „wieczny”, odnosi się do rzeczywistości, które są trwałe.

Hbr 5:9 Tak [Jezus] uczyniony doskonałym stał się przyczyną **wiecznego zbawienia** dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni. **9:12** ani nie przez krew kozłów i cieląt, lecz przez własną krew, wszedł **raz na zawsze** do świątyni i **uzyskał wieczne odkupienie**. **9:14** To o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego siebie samego jako niewinnego ofiarował Bogu, oczyści nasze sumienie z martwych uczynków, abyśmy służyli Bogu żyjącemu. **9:15** Dlatego jest On pośrednikiem Nowego Przymierza - Testamentu, żeby ci, którzy zostali powołani do **wiecznego dziedzictwa** - gdy nastąpiła śmierć dla odkupienia przestępstw **13:20** A Bóg pokoju, który przez krew **wiecznego Przymierza** wyprowadził spośród zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, naszego Pana, Jezusa,

Hbr 13:8 Jezus Chrystus wczoraj i dziś, Ten sam i na wieki. **Kol 2:17** To wszystko jest cieniem rzeczy, które mają nastąpić, **rzeczywistością** zaś jest Chrystus.

Biblia podaje, że jedynie Bóg jest niezmienny i dlatego jest nieskończony, nieograniczony przestrzenią, ani czasem, jest bez początku i bez końca.

Pismo Święte przedstawia człowieka i jego powiązanie z czasem w aspekcie negatywnym i pozytywnym.

Aspektem ujemnym czasu jest przemijalność, z którą nierozzerwalnie jest związane cierpienie i śmierć. Dlatego człowiek tęskni za nieśmiertelnością i doskonałością, co możliwe jest jedynie poza czasem, w wieczności.

Pozytywnym aspektem przemijania – widzianym w Piśmie Świętym – to przede wszystkim to, że czas staje się umożliwieniem człowiekowi realizowania danej mu wolności. Człowiek znajduje się na drodze, na której i przez którą Bóg nakierowuje go na Siebie jako cel ostateczny. Np. Jezus jest Drogą, Prawdą i Życiem.

Czasowość człowieka jest przejawem dobroci Boga, który to przemijanie napędza swoim błogosławieństwem. Obecność Boga w przemijaniu uwalnia człowieka od martwienia się o przyszłość. Ona w Bogu jest zagwarantowana, bowiem Bóg zawsze JEST. Bóg panuje nad czasem.

Wiecznym jest nie tylko to, co jest bez początku i bez końca, ale co nie podlega jakimkolwiek następstwom. Bóg jest bez początku i bez końca i nie ma ograniczeń czasowych. W Bogu nie ma żadnego następstwa.

(Ps 102,27-28) Przeminają one, Ty zaś pozostaniesz. I całe one jak szata się zestarzeją... Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca

(Iz 41,4) Kto zdziałał to i uczynił? Ten to z nicości wywołuje od początku pokolenia. Ja, Pan, jestem pierwszy, z ostatnimi również Ja będę!

(Jk 1,17) W Nim nie ma przemiany ani cienia zmienności.

(Ap 1,8) Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i Który przychodzi wszechmogący.

Bóg istnieje mocą własnej istoty. Bóg przekracza wszechświat i wszelkie ograniczenia. On jest „Tym, Który Jest”, bez początku i bez końca, i dlatego jest gwarantem swoich obietnic.

Wieczność przysługuje zatem jedynie Bogu, co wynika z Jego niezmienności. Niektóre stworzenia też nigdy nie tracą swego istnienia (np. aniołowie), bowiem za sprawą Boga uczestniczą w Jego niezmienności, a przez to i w Jego wieczności.

Wieczność i czas nie są tym samym. Niektórzy upatrywali różnicę między nimi w tym, że wieczność nie ma początku i końca, a czas ma jedno i drugie. Ale jest to różnica uboczna, bowiem **wieczność jest właściwością bytu zawsze niezmiennego**, a **czas jest miarą ruchu**.

Wiekuiństwo jest czymś pośrednim między wiecznością a czasem. Czas jest następstwem chwil poprzednich i następnych, wcześniejszych i późniejszych. Wiekuiństwo nie ma w sobie takiego następstwa, ale może wiązać się z nim (np. u aniołów).

Wieczność zaś sama w sobie wyklucza wszelkie następstwo chwil ustępujących i nadchodzących i nie wiąże się z jakąkolwiek odmianą zmienności. Wieczność to zupełność, całość – czyli doskonałe życie bez końca.

- Wieczność jest atrybutem, przymiotem, właściwością przynależną do istoty Boga. Jedynie Stwórca nie ma początku i końca, zawsze był i zawsze będzie (Iz 43,10; Ps 90,2; Ap 1,4.8; 4,8).

- Samoistność Boga – to kolejny atrybut należący do istoty Boga, który istnieje w sobie i z siebie. On jest przyczyną własnej egzystencji. Jest źródłem wszelkiego życia, to życie jest niewyczerpane (Wj 4,14 „Jestem Który Jestem”)

Wieczność, wieczny – synonimy: nieskończoność, nieśmiertelność, niezniszczalność, ponadczasowość, wieczysty, wiekuisty, nieustanny, odwieczny, trwały, wiecznotrwały.

Doczesność – synonimy: ziemskość, przemijalność, krótkowieczność, mgnienie oka, skończoność, znikomoś, marność nad marnościami

Życie doczesne pod każdym względem jest czymś niedokończonym; jest jakimś początkiem czegoś, co jest pełne, skończone. Cały doczesny byt jest stanem przejściowym do czegoś, co w doczesności nie istnieje.

Abraham oczekiwał miasta zbudowanego na trwałych fundamentach, którego budowniczym i twórcą jest Bóg (Hbr 11,10). Natomiast ap. Piotr mówił, że jesteśmy pielgrzymami.

Ktoś przyrównał doczesność do ogromnego kompleksu komunikacyjnego, z którego odchodzi mnóstwo szyn, jest pełno rozjazdów lub dróg, a z peronów odchodzą pociągi i autobusy, podróżni wsiadają, są ze sobą jakiś czas, jedni wysiadają, inni jadą dalej. Panuje atmosfera tymczasowości podczas wspólnego zdążania do celu niknącego gdzieś za horyzontem.

Ktoś też przyrównał nas do kreta lub nornicy, które nie tolerują światła dziennego, ale w mrokach swoich tuneli dotykają lub nadgryzają korzeni drzew o wspaniałych koronach wzbijających się do nieba i czerpiących życie z promieni słonecznych. Te ziemne zwierzątka nie mają żadnego innego wyobrażenia, jak tylko te korzenie.

Życie w doczesności ma doniosłe znaczenie, bowiem daje udział w sprawach przemijających, które mimo wszystko stają się nieskończone i nieprzemijające. Śmierć fizyczna staje się jakby bramą, przez którą człowiek przechodzi do wieczności. „Wtedy to człowiek będzie musiał udać się do domu wieczności” – czytamy w księdze Kaznodziei (12,51 BWP).

Mamy dwie rzeczywistości: doczesną i wieczną. Tutaj wszystko jest takie „nie do końca”, nie jest takie, jakie ma być, natomiast cechą wieczności jest doskonałość, czyli bez wad, wykończone, pełne.

I właśnie człowiek uczestniczy w tych dwóch rzeczywistościach. Całym sobą jest osadzony w doczesności, ale oczekuje go wieczność. Pytanie zasadnicze: z kim ją spędzi?, a nie gdzie? Będziemy tym się zajmować w następnym rozważaniu, o trójjedności.

Na zakończenie podam, że warto pamiętać, aby już teraz zadzierzgnąć jak najintymniejszą więź ze Zbawicielem, z Nim związać swą terażniejszość. Wtedy wieczność zacznie się już teraz i odejście z tego świata przez odłączenie się od ciała, będzie radosnym wkroczeniem do rzeczywistości wiecznej.

A wszelkie nasze zmagania i trudy, nasze ziemskie szczęście lub cierpienie, z perspektywy wieczności okażą się czymś niezmiernie małym.

(2 Kor 4,16-18) 16 Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. 17 Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały, 18 Nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne.